

Groomen, verticaal maaien en verticuteren

Pratend met greenkeepers komt het geregeld voor dat er een spraakverwarring ontstaat als er gesproken wordt over verticuteren, verticaal maaien of groomen. Hoog tijd om deze drie, zeer belangrijke, bewerkingen eens nader te bekijken.

TEKST EN FOTO'S: CEES WOLTERS

De eerste in serie gebouwde kooi-maaier werd gebouwd door Robert Ransomes in 1832. Deze is doorontwikkeld tot de huidige driedelige, zelfrijdende greenmaaiers, turfgrommer en lichtgewicht fairway-

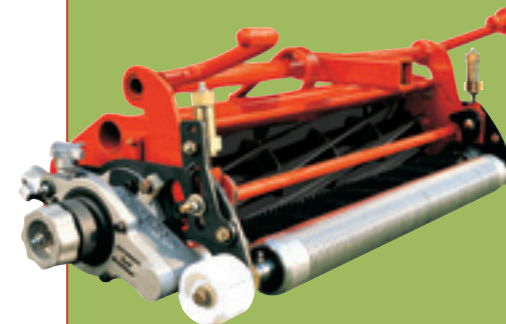
maaiers. Alternatieve aandrijving, gewicht en prijs/kwaliteitsverhouding zijn de trends voor de toekomst. Het werken met deze technisch hoogwaardige machines vergt vakmanschap. Naast gewoon kort maaien, kun je er ook mee

verticaal maaien of groomen. Deze termen worden nogal eens verward met verticuteren. Er is wel degelijk een groot verschil wat hem vooral in de werkdiepte zit, zoals hiernaast omschreven.

Onderhoud

Groomen

De Turfgroomer is uitgevonden door een Amerikaanse Superintendent genaamd Larry Lloyd en voor het eerst toegepast op greenmaaiers in 1986. Lloyd zocht naar een manier om de snelheid van zijn greens te verhogen zonder de maaihoogte te verstellen. Groomen laat zich vertalen als 'het verwijderen van imperfecties ter verbetering van de uitstraling'.

Het principe van de groomer bestaat uit een aantal verticale messen die in een aangedreven rondsel staan en op hoge snelheid, ongeveer 1,5 keer de snelheid van de snijcilinder, ronddraaien. Horizontale uitlopers worden doorsneden en in de grasvangbakken afgevoerd en het gras wordt rechtop gezet voordat het wordt geknipt. Het effect van de groomer is goed te zien in de grasvangbakken. Met de groomer 'aan' wordt er meer gras opgevangen door de bovenstaande effecten. De groomer wordt doorgaans onder de maaihoogte ingesteld. Bij een populaire maaihoogte van 5 mm wordt de groomer doorgaans op 3,5 mm afgesteld. Bepalend voor de werkdiepte is het aantal messen.

Op fairways is het niet de balrol waar de voordelen te behalen zijn. Hier zijn het voorkomen van vleugvorming, een uniforme maaihoogte en een verbeterde opname van voedingsstoffen enkele voordelen van groomen. De frequentie van groomen van greens op golfbanen in Nederland varieert nogal. Sommige greenkeepers doen het om een bepaald aantal maaibeurten, anderen zweren erbij om de groomers te allen tijde te gebruiken. Bij greens die ingezaaid zijn met (kruipend) struisgras is groomen een must. Het doorsnijden van de horizontale uitlopers is essentieel voor een goed en snel greenoppervlak en de groomer is een essentieel middel om viltvorming te beperken.

Verticaal maaien

De meeste verwarring bestaat als we praten over verticuteren of verticaal maaien. Het Engelse woord 'verticutting' laat zich vertalen als verticaal maaien, maar als een Nederlandse greenkeeper het heeft over verticuteren bedoelt hij een bewerking die enkele centimeters de grond ingaat. De Engelsen praten bij deze bewerking over 'scarifying'. Het probleem zit hem dus in de Nederlandse vertaling. Verticaal maaien wordt meestal uitgevoerd met speciale units die aan een greenmaaier worden gemonteerd. De afstand tussen de messen is doorgaans 10 mm en de messen gaan maximaal een millimeter of 4 door de bodem. De betere units zijn uitgevoerd met speciale messen met widia-tanden en windvanen waarmee het materiaal perfect wordt opgevangen in de grasvangbakken. De frequentie van verticaal maaien varieert en is afhankelijk van de gekozen grassoort. Bij de eerder genoemde kruipende struisgrassen is wekelijks verticaal maaien een veelgebruikte methode ter voorkoming van viltvorming.

Verticuteren

Verticuteren is van de drie beschreven bewerkingen de meest grove. Deze bewerking wordt toegepast om viltopbouw op de greens onder controle te houden. De nieuwe generatie

machines die wordt geleverd, kunnen tot een werkdiepte van 5 cm werken en kunnen daarmee worden ingezet op plekken waar de viltlagen onacceptabele diktes hebben aangenomen. De gewenste dikte van een viltlaag op een green is ongeveer 1,5 tot maximaal 2 cm. Om deze viltopbouw onder controle te houden wordt de '20 procent regel' vaak gehanteerd. Om de viltlaag op een constante dikte te houden moet ongeveer 20 procent van het greenoppervlak worden bewerkt. Met de moderne verticuteermachines betreft dit dan twee bewerkingen per jaar. Hiermee is tegelijkertijd het grote verschil met een holpenbeluchter aangegeven. Indien je de greens bewerkt met holle pennen van 8 mm dikte op een onderlinge afstand van 5 cm bewerk je maar 2 procent van de green en zul je dus 10 bewerkingen moeten uitvoeren om hetzelfde resultaat te behalen.